

از پیشوای شیعیان لبنان به یک ملت

۹ شهریور ۱۴۰۲ ساعت ۱۹:۲۱

مسئله امام موسی صدر برای من مسأله‌ای مهم است. چه از نظر دینی و چه از نظر سیاسی و چه از نظر دوستی شخصی و آن را دنبال خواهیم کرد.

امام موسی صدر به تاریخ ۱۴ خرداد سال ۱۳۰۷ هجری شمسی در قم متولد شد. پدرش مرحوم آیت الله سید صدرالدین صدر، جانشین مرحوم آیت الله شیخ عبدالکریم حائری مؤسس حوزه علمیه قم و از مراجع بزرگ زمان خود بود. امام موسی صدر در کنار تحصیلات حوزوی، دروس دبیرستان خود را به اتمام رساند، و در سال ۱۳۲۹ به عنوان اولین دانشجوی روحانی در رشته «حقوق در اقتصاد» به دانشگاه تهران وارد شد.

وی در اواخر سال ۱۳۳۸ و به دنبال توصیه‌های حضرات آیات بروجردی، حکیم و شیخ مرتضی آل یاسین، وصیت مرحوم آیت الله سید عبدالحسین شرف الدین رهبر متوفی شیعیان لبنان را لبیک گفت و به عنوان جانشین آن مرحوم، سرزمین مادری خود ایران را به سوی لبنان ترک نمود.

امام موسی از سال ۱۳۴۳ و یک سال پیش از تأسیس جنبش فلسطینی فتح، در پی اندیشه تبدیل جامعه مصرفی لبنان به جامعه ای مقاوم در برابر تجاوزات آینده رژیم صهیونیستی برآمد.

وی در ۳ شهریور سال ۱۳۵۷ و در آخرین مرحله از سفر دوره ای خود به کشورهای عربی، بنا بر دعوت رسمی معمر قذافی وارد لیبی، و در روز ۹ شهریور ربه‌ده گردید. دستگاههای قضایی دولتهای لبنان و ایتالیا، و همچنین تحقیقات انجام شده از سوی واتیکان، ادعای رژیم لیبی مبنی بر خروج امام از آن کشور و ورود ایشان به رم را رسماً تکذیب نمود. مجموعه اطلاعات آشکار و پنهانی که طی دو دهه پیش بدست آمدند، تماماً دال بر آن هستند که امام موسی صدر هرگز خاک لیبی را ترک نگفته است.

امام موسی صدر و شهید بهشتی از سالهای دوره جوانی با هم آشنا شدند و در مرکز اسلامی هامبورگ این دوستی الفت بیشتری پیدا کرد. آنچه ملاحظه خواهید کرد نامه ای است از امام موسی صدر به شهید بهشتی.

شهید بهشتی:مسئله امام موسی صدر برای من مسأله‌ای مهم هست. چه از نظر دینی و چه از نظر سیاسی و چه از نظر دوستی

متن ذیل نامه‌ای است از امام موسی صدر به من:

«برادر عزیز و عقل منفصل و مکمل وجود دور و نزدیک و دوست ارجمند، حضرت بهشتی دام عزه

شد مدتی که گفت و شنود با تو رو نداد. به علاوه صدها شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل در پیش داشتیم سعی کردم یکی دو بار گزارش کوتاه و بلندی تقدیم کنم.

با پاره‌ای از دوستان هم اینجا صحبت شد و حال که رفته رفته ابعاد توطئه روشن و روشن‌تر می‌گردد و عواطف سیاست‌های جهانی، منطقه را برای تحولات عظیم سال آینده آماده می‌کند یا وضوح بیشتر صدق نظریات ما، صدق فداکاری ما، خطرناک‌تر بودن روش کمونیست‌ها، جنبلاط‌ها و همکاران عرب‌های لیبی و عراق که مقاومت را در معرض خطرهای جهانی قرار دادند ثابت می‌گردد. مقاومت در چند هفته اخیر وضع داخلی خود را تا حدودی تصفیه کرده است. فتح، محور ابوصالح، ابوموسی و حتی ابویاد را کنار زده است.

از طرف دیگر روابط بهتر، همکاران بیشتری تا حد «اعلام مشترک» و همکاری همه جانبه در جنوب لبنان با جوانان ما کار

می‌کنند؛ هر چند زخم‌های گذشته فوق‌العاده عمیق بود و تدابیر دیگری جبران کنند. امیدوارم باز هم بتوانیم دل شکسته و مرغ پریده مردم جنوب را که ثمره ده سال فداکاری، صبر و سکوت را به برکت حقه‌بازان چپ و خودخواهان جنبلات صفت از دست مقاومت کشیدند؛ از نو رام کرده، آرام نماییم و باز هم به حمایت مقاومت موفق شویم. خوب راستی برادر کتاب‌ها، بحث‌ها، نوشته‌ها، تجربه‌ها و عقاید قرآن چه شد؟ برایم بفرست. سلام به خانم برسان.

۱۱/۱/۷۷ موسی صدر»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۷۴۳۷/ملت-چک-لبنان-شیعیان-پیشوا>